

Følelser for denne kirkelige Retning tydeligt nok fremskinne deraf. Men hele hans Tale er af den Art, at den meget let kan sammenlignes med den Kamp, som Don Quixote i sin Tid førte med Vejrmøllerne, thi det er sikkert, at saaledes som det ærede Medlem skildrer Indremissionen, er Missionen slet ikke, det kan godt være, at det ærede Medlem betragter sig selv som en meget dygtig Kæmper mod Indre Mission, men jeg tror, at netop den Maade at optræde mod Indre Mission paa er en Bestræbelse, der vil give Indre Mission meget stærk Vind i Sejlene.

I øvrigt er det slet ikke min Opgave hverken at kæmpe mod Indre Mission eller nogen anden kirkelig Retning. Det holder jeg mig ganske udenfor, og Stillingen er saaledes her, at det er min Overbevisning, at havde det f. Eks. været en grundtvigsk Forening, der havde Bygningen derude og vilde tilbyde Soldaterne det samme Gode, havde vi ogsaa været med til at indstille Andragendet til Ministeren. Det er min Overbevisning, at saaledes er Stemningen i Finansudvalget, saa lidt er der taget Hensyn til, om det er Indre Mission eller ikke, der har med denne Bygning at gøre. Men ingen kan jo forhindre det ærede Medlem i at gøre Forsøg paa at fremstille det, som om nu Venstrereformpartiet særlig søger Alliance med Indre Mission. Det har imidlertid aldeles intet paa sig. Vi søge eller trænge slet ikke til den Slags Alliancer, men det ærede Medlem synes at trænge til nogle særlige Paa-stande til at gaa ud til Vælgerne med. Han er ikke tjent med den almindelige politiske Stilling, han har ikke nok i den politiske Stilling her i Landet. Han skal have saadanne Ting som dette at gaa ud til Vælgerne med. Det er ikke nogen Ros, hverken for det ærede Medlem eller de Vælgere, han bejler til.

Formanden: Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (Busk): Jeg frafalder Ordet.

K. M. Klausen: Jeg skal straks svare det ærede Medlem for Ringkøbing (J. C. Christensen) og gøre det ved at tillade mig at oplæse et andet Afsnit af den Tale, han holdt for 3 Aar siden, netop vedrørende Soldaterhjemmene. Han siger deri: „Naar man endvidere i denne Sag paabe- raaber sig Foreningens Forhold over for vore Soldater, at den opbevarer Tøj veder-

lagsfrit, og bruger dette som et særligt Motiv, maa jeg dertil sige, at vi have jo vore Soldaterhjem her i Kjøbenhavn, til hvilke vi give Bidrag, og som, saa vidt jeg ved, ogsaa vederlagsfrit opbevare Soldaternes Tøj, men det er dog ikke Meningen at give Bidrag til alle de Foreninger, som komme og sige, at de opbevare Soldaternes Tøj vederlagsfrit. Da vi i Forvejen have Soldaterhjem og give Bidrag dertil, maa Staten have affundet sig med dette Krav ved et saadant Tilskud. Jeg mener, at det er nødvendigt, at man ved saadanne Bidrag holder sig for Øje, hvad der kan følge bagefter, og de, der ville stemme for dette Bidrag, maa være klare over, at andre Foreninger og andre Bevægelser kunne komme og sige, at de ville have det samme. Det bliver Konsekvensen af det hele. Man maa derfor være forsigtig og sige Nej straks. Det er det første Skridt, der koster. Den Slags Ting maa de private passe, til dem kan Staten ikke give Bidrag“.

Se, saaledes var det ærede Medlems Standpunkt for 3 Aar siden over for det Soldaterhjem, som Indre Mission vilde rejse. Der stod han og advarede og sagde: Vi kunne ikke give til Foreninger, private Foreninger, det være sig af den ene eller den anden Slags, vi maa være forsigtige, det er det første Skridt, der koster. Nu har det ærede Medlem glemt sin Tale fra for 3 Aar siden, og den Forsigtighed, han opfordrede til, har han ogsaa glemt. Nu er han selv med til at foreslaa, at Staten skal give et Tilskud. Hvor stort det bliver, ved man naturligvis ikke, men vi vide saa meget, at den ærede Minister er villig til at tage saa meget, han kan faa, og Folke-tinget synes ogsaa at være villigt. Det ser heller ikke saa nøje paa Skillingen, saa det bliver maaske et meget stort aarligt Tilskud, der her i Fremtiden kan blive Tale om.

Naar det ærede Medlem siger, at naar jeg drog denne Sag frem, var det for at have noget at gaa til Valg paa, ja, saa vilde det da være et rent negativt Standpunkt at gaa til Valg paa. Nej, derimod tror jeg ganske sikkert, at naar det ærede Medlem kommer over i Missionssogneneovre i Vestjylland, vil det være en stor Anbefaling for ham og mange af hans Partifæller, naar de møde op i Missionskredsene, hvor de ellers mange Gange ere blevne stærkt angrebne, at kunne staa frem og slaa sig for Brystet og fortælle, hvilke Karle de have været til at stemme for at yde Bidrag til Indre Mission. Det